

La Garriga 6 d'Octubre de 1915

Sra. D^a. Carolina Vol^{ta} de Vidiella:

Molt Sra. meua: No se com comensar ni trobo paraules prou justes per expressar-li lo molt qu'em dolgué la mort del Sr. Vidiella. Imposible em sembla que may mes hagi de tornar afanyosa en busque del Mestre, que tan belles coses m'ensenyava y que tan y tan asserenava el meu esprit en la dolçor de la seva paraula. L'uni m'ho havia de dir quan tan alegrement ens sorprenian a la Garriga en la seva presencia, que may mes el tornaria a veure. Desgraciada Sra. que de veres l'estimaba mentre el teniem entre nosaltres; pero are que no hi es, em dono compte de que la seva ànima es una flor de les que poques s'en troben a la vida. Y are que desgraciadament res mes puch fer per ell, junt em la Comunió que li ofert aquest dematí y em dugues mises que li diran a la Parroquia d'aquell poble, hi pregat forse a Nostre Senyor perquè donqui a voste, una cristiana resignació, ya que humanament el dolor de voste no te consol, perquè yo em pregunto: ¿si la pena de les deixebles es tan grossa, quina será la de la esposa?

Bebi pues el nostre mes sentit pesame y mani y disposi en tot y per tot de la.

Maria Lluís